

virksomhed — „træffer man desværre alt for ofte paa fuldstændig Uforstand, ja, ligefrem positiv Modstand. At man møder saadan hos den halvdannede Type, der kun ved Paagaahen og en vis saakaldet „Dygtighed“ sidder i en Direktørstol, kan jo ikke undre, men man møder denne positive Modstand ogsaa hos Folk, hvis Opdragelse og Uddannelse burde betinge Forstaaelse.“ Jeg synes, at det er, jeg havde nær sagt, noget uhyggeligt, at Forholdene kan forme sig saaledes, at de ledende Folk i Forsikringsverdenen ikke ønsker at tilvejebringe det rationelle Grundlag for Forsikringerne. Vedkommende paapeger, at „naar den ønskelige Statistik ikke foreligger og maaske ikke vil komme til at foreligge, da skyldes det udelukkende de ovenfor nævnte forkastelige Motiver hos de Direktører, der samtidig med, at de sidder paa Pengekassen, er — eller rettere af Mangel paa Indsigt tror sig at være — interesserede i, at Præmiernes Fastsættelse sker pr. Sjakring og ikke pr. videnskabelig Bearbejdelse af indhøstede Erfaringer“. Det forekommer mig, at den, der har skrevet dette, har absolut Ret, og jeg spørger den højtærede Minister, om det ikke, hvis den Forsøgslovgivning, der her er Tale om, ikke slaar til, allerede paa dette Tidspunkt vil være rimeligt at sige til Forsikringssselskaberne, at vi kræver, at ethvert Selskab, som vil have sit Arbejde anerkendt, frembringer den Statistik, som man maa have at bygge videre paa. Jeg tror ikke, vi naar til sunde og rimelige Forhold indenfor vor Forsikringsvirksomhed, før man har det videnskabelige tekniske Grundlag i Orden, før man naar til, at der kan bygges paa et statistisk Materiale.

Efter disse almindelige Bemærkninger vil ogsaa jeg gerne knytte nogle faa Bemærkninger til det foreliggende Forslag. Jeg skal gøre det ganske kort, for det første, fordi det, jeg kan fremsætte, kun kan være Lægmandsbetragtninger over Lovforslagets Bestemmelser, og dernæst, fordi Forslaget vel bliver henvist til et Udvalg, hvor det kan blive Genstand for nærmere Behandling. Lovforslaget indeholder, som sagt, et Minimum af de Sikkerhedsforanstaltninger, som jeg synes Samfundet maa kræve. Der er jo ærede Medlemmer, som mener, at det slet ikke slaar til, men at man skulde kræve et langt videre gaaende Tilsyn. Fra Kommissionens Side gaar man imidlertid ud fra, at det ikke skal være et Tilsyn i den Forstand, at der skal være Tale om ligefrem statsautoriserede Virksomheder. Jeg lagde

nok Mærke til, at særlig den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Nina Bang) var stærkt inde paa, at man overhovedet ikke skulde have Ret til at oprette saadanne Virksomheder, medmindre man fik Koncession. Hvad vil det imidlertid sige, at vi skal have Koncession? Hvilke Regler skal der gaas frem efter? Skal disse Virksomheder begrænses efter Samfundets Behov; saa at ikke enhver, der kræver Koncession og har Grundlaget for den i Orden, skal have en saadan, men at Koncession kun gives, for saa vidt Regeringen skønner, at det er nødvendigt at faa flere Selskaber. Jeg har ikke megen Tro til, at et Krav om Koncession betyder saa forfærdelig meget. Hvad det gælder om, er, at Tilsynet er saa effektivt, som baade Samfundet og Virksomheden bør kræve.

Ifølge § 9 kan et Selskab oprettes, naar der tilvejebringes en vis Sum, og det maa ikke oprettes, medmindre den fastsatte Aktiekapital er fuldt tegnet, og der paa den er sket Indbetalinger, der udgør mindst 25 pCt. Jeg har altid hørt til dem, der er uhyre betænkelige ved, at der kun kræves 25 pCt.s Indbetaling. Har noget gjort Ulykke herhjemme, har det sikkert netop været dette, at man har givet Lov til at tegne Aktier med Indbetaling af kun 25 pCt. Jeg tror, at det har ført Folk til gennem en saadan mindre Indbetaling at paatage sig Forpligtelser, som i Forhold til deres hele økonomiske Stilling har været ganske urimelige. Derfor vil jeg foretrække, at den Bestemmelse om de 25 pCt.s Indbetaling gaar ud af Lovforslaget, og at Procenten forhøjes meget betydeligt, eller, hvad jeg vil anse for det mest korrekte, at den Kapital, som bliver tegnet, skal fuldt indbetales. Det forekommer mig, at de Mennesker, som staar med en saadan Garantiforpligtelse, for saa vidt de er gaaet langt ud, aldrig maa kunne sove roligt, og de kan gennem en saadan Forpligtelse, saafremt de ikke kan indfri den, paaføre deres Medmennesker Tab. — Derimod hilser jeg med Tilfredshed § 10, som siger, at „den enkelte Aktionær, der ikke er Bank eller Forsikringssselskab, maa ikke, medmindre en af Handelsministeren godkendt Sikkerhed stilles, hæfte for mere end 5 pCt. af den samlede Aktiekapital eller for større Beløb end 50 000 Kr.“ Det er ganske vist en Begrænsning, men jeg synes ikke, den er tilstrækkelig; § 9 giver et vidt Spillerum. Jeg vil haabe, at man kan faa en Ordning med Hensyn til dette Forhold.

Den ærede Ordfører for Socialdemo-